

ALLAH'IN VAR VE BİR OLUŞUNUN

AKILSAK KANITLARI

Varın ispatı yokun ispatından her zaman daha kolaydır. Bir elma cinsinin yeryüzünde bulunduğunu, bir tek elmayı göstermekle ispat edebiliriz. Hâlbuki yokluğunu iddia eden kimse bütün yeryüzünü, hatta kâinatı dolaşıp, ancak ondan sonra onun yokluğunu ispat edebilir. Bu ise, imkânsızlık çapında bir zorluk demektir. Öyleyse diyebiliriz ki yok hiçbir zaman ispat edilemez...

Bir sarayın kapılarından 999'u açık, biri kapalı olsa, kimse o saraya girilemeyeceğini iddia edemez. İşte inkârcı, devamlı surette kapalı olan o bir tek kapıyı dikkate verip onu göstermek ister. Mü'min için kapalı kapı yoktur. Akıl ve Kalp Allah'ı bulur, gözün retinası değil... Tanrı, cesaret, aşk v.b. gibi konular laboratuvarında bulunmaz. Her şey Allah'ın varlığını haykırmaktadır. Yeter ki akıl ve gönül gözlerini yummasın!... Zaten 999'u herkese açıktır. Hem de ardına kadar... İşte o kapı ve o delillerden bir kaçı:

Tanrı'nın kanıtlanmasında temel olarak 3 metodu görmekteyiz.

1- Allah'tan Evrene [ONTOLOJİ]

2— Evren'den Allah'a (kozmozik-teleolojik v.b.)

3-İnsan'dan Allah'a [AHLAK KANITI]

Tanrı, Descartes v.b. dediği gibi ve "dinlerin ifade ettiğı gibi EN YETKİN, EN MÜKEMMEL VARLIKTIR. Bir kere Allah'ın Varlığı kanıtlanınca diğer inanç esaslarına da inanmak kendiliğinden oluşur. Allah, en mükemmel olunca, O'nun bilgisi (Kur'an-ı Kerim...), adaleti (Kader-Ahiret...) gibi özellikleri de en mükemmeldir. Allah'ın yanında O'nun gibi özelliklere sahip olan bir varlık yoktur. O, eşsiz ve biriciktir. Yani özetle Allah'ın varlığına inanan bir kişi Allah'la bağlantılı diğer inanç şartlarına da düzgün bir şekilde inanmış olacaktır.

FİLOZFOFLARIN EZİCİ ÇOĞUNLUĞU evreni yaratan bir tanrı olduğunu düşünerek bulmuşlar. AGNOSTİK BİR FİLOZOFUN SÖZÜ----

“ Ben felsefenin, dinsel dogmaların doğru mu yanlış mı olduğunu ispat edeceğini ya da çürüteceğini sanmıyorum. Fakat, PLATON'DAN BERİ FİLOZFOFLARIN ÇOĞU, TANRI'NIN ÖLÜMSÜZLÜĞÜ YA DA VARLIĞI konusunda «İSPATLAR» ortaya koymayı belli başlı iş saymış,"

RUSSELL, BERTRAND, Batı Felsefe Tarihi, Çev. M.Sencer, Say Kitap Yayınları, İstanbul 1983, s.822

“FİLOZOFLARIN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU TANRI’NIN VAR OLDUĞU FİKRİNDE OLMUŞTUR. Bazıları ise özel bazı nedenlerden hareketle Tanrı’nın var olmadığı düşüncesini savunmuştur. Ama Tanrı’nın varlığını kabul edenler felsefe tarihinde çoğunluğu oluşturur.”

Arslan, Prof.Dr. Ahmet, Lise Felsefe Ders Kitabı, İnkılâp Kitabevi, İstanbul 1998, s.169

1- DÜZEN, UYUM (ARMONİ,İNTİZÂM) KANITI

I-Evrende bir DÜZEN (Armoni) görmekteyiz.Örneğin 23 27 dk. dünyanın elips şeklindeki eğikliği, dört mevsimi oluşturması;insan vücudundaki 150.000 km. civarı kılcal damarlar;milyarlarca yıldızın yörüngelerindeki muhteşem hareket;arının bal için en uygun şekil olan altıgen petek yapması v.b.

II-{Madde'nin (Atom), akıllı olmadığına göre-} Hiçbir nesne KENDİ KENDİNE TESADÜFEN düzenli bir şeyi ortaya çıkaramaz.Muhakkak ki düzeni,programı,planı ortaya koyan bir akıllı varlık ÖZNE olması gerekir. Aklın ortaya koyduğu "Her düzenli şeyin bir Düzenleyicisi bulunur." ilkesi vardır.Örn: sıra düzenlidir ve bir planlayıcı öznesi olan marangozu vardır.binayı,uçağı yapan bir mühendis olduğu gibi..(Çünkü ağacın,çimentonun,demirin akıllı olmadığına göre bu programı kendi kendine tesadüfen oluşturamaz.)

III- O halde bu evrene de bir düzen,uyum veren bir varlık olması gerekir ki -bu basit bir varlık olamaz örneğin 150.000 km. kılcal damarı 1.5 m/ye insanoğlu sığdıramaz.- O da gözle görünmeyen her şeye gücü yeten yüce bir varlıktır ki O da Allah'tır.

2- HUDÛS (SONRADAN OLUŞ) KANITI

Âlem değişkendir, durmadan değişiyor. Değişen her şey sonradan olmuştur. Bu bakımdan madde ezeli olamaz. Evet, maddenin termodinamik kanununa göre sürekli yokluğa doğru kayması, kâinatın durmadan genişlemesi, güneşin süratle tükenişe doğru yol alması gibi olaylar, varlığın bir başlangıcı olduğunu gösteriyor. Sonradan olan her varlığın bir yaratıcısı vardır; sebepsiz sonuç ve sanatkârsız sanat mümkün değildir. Sebepler ise zincirleme devam edip sonsuza kadar mantıken gidemez. (Ayrıntılı örnek hareket kanıtında). Öyleyse durmadan değişen,ezelî olmayıp sonradan oluşan ve bir ilk sebebe muhtaç olan madde dünyasının da bir yaratıcısı olması gerekir O da Allah (c.c.)'dır.

3-İMKAN (OLANAK) KANITI

Şu Âlem, imkan dahilindedir.. Yani varlık ve yokluğu eşittir. Var olduğu gibi, olmayabilir de. Var olurken de, sonsuz oluş şekillerinden herhangi birinin olması imkân dahilindedir. Yani en az var olan kadar olmayan da var olma şansına sahiptir.imkan dahilinde olan her varlık ise, kendi dışındaki bir sebebe bağlıdır. Sebepler zincirini sonsuza kadar götüremeyiz. Öyleyse önce var olmayı, sonra da var olma şeklini tercih eden birisi vardır. O da yokluğu düşüncülemeyen zorunlu varlık Allah (c.c)'tır.

4-HAREKET KANITI

(Bu kanıtı felsefe tarihinde ilk ortaya koyan Aristoteles'tir.) Evrende bir hareket görmektedir. Her hareketin bir hareket ettiricisi vardır. Her hareketin bir sebebi vardır. Fakat sebepler zincirini sonsuza kadar götüremeyiz.." SEBEPLER ZİNCİRİNİN BİR YERDE

DURMASI GEREKTİĞİ HAKKINDAKİ ARİSTOTELES'İN PRENSİBİ." (Ülken, Hilmi Ziya. Felsefe Dersleri s.237)

Bu bütün hareketleri sağlayan bir ilk hareket ettirici olmalıdır.O'nu da harekete geçiren bir şey olması akla aykırıdır. Çünkü Allah, mükemmel ise başka birine ihtiyacı olmaması gerekir.İşte evrendeki bütün hareketleri sağlayan.-ilk .ana.ilk ilke/ilk sebep ilk hareket ettirici (Muharriku Evvel) olması gerekir ki O da Allah'tır.

Vagon Örn: Vagonu çeken başka bir vagon.onu çeken başka bir vagon. Ama bütün vagonları harekete geçiren en önde bir lokomotif olmalıdır. Lokomotif olmaz ise trenin tanımına ulaşamayız.

Sandalye örn: İki ayaklı bir sandalyeyi ayakta tutmak için arkasına iki ayaklı sandalye koyuyoruz.Sonra yine arkasına iki ayaklı sandalye. Bunu ' sonsuza kadar götüremeyiz.En başta dört ayaklı mükemmel bir sandalye olmalı ki bütün sandalyeleri tutsun ve sandalyenin tanımına ulaşalım.Her şeyin ilk ana sebebi muhakkak vardır.

5-SANAT (ESTETİK) KANITI

Varlıkların sanatlı ve estetik olması Allah'ın varlığını kanıtlar. Yaratmaktan âciz olan şuursuz, kudretsiz varlıklar bu kainattaki sanatlı işleri yapamazlar.

İkiz, üçüz gördüğümüzde şaşırırız. Peki milyarlarca farklı insan suretleri, hayvan suretleri, bitki suretlerine ne demeli? Canlıların suretleri birbirinden farklıdır. Bu farklılıklara rağmen hepsi ayrı ayrı süslerle süslenmiş, ince detaylarla işlenmiş, hepsi ayrı ayrı birer sanat eserleridir. Hiçbir kimsenin parmak izi diğerinin parmak izi ile birebir aynı olmaz. Bu icraatlar şuursuz tabiata, kör tesadüfe havale edilemez. Yaratmaktan âciz olan şuursuz, bilinçsiz, kudretsiz, ilimsiz, sınırlı şuuru, sınırlı ilmi, sınırlı kudreti olan varlıklar bu kainattaki sanatlı işleri yapamazlar.

İşte bu harika sanat eserleri hatadan münezzeh, mükemmel bir Sâni'nin, Bâri'nin eserleri olduklarını gösteriyor.

6-HİKMET VE GAYE (AMAÇ-TELEOLOJİK) KANITI

Atomdan insana, hücreden galaksilere kadar bütün kâinatta ince, uyumlu, armonik ve baş döndürücü bir sanat göze çarpmaktadır. Evet, bir baştan bir başa kâinattaki her eser, çok büyük sanat değerine sahiptir; Her sanat eserinin muhakkak onu yapan sanatçısı olması gerekir.O da Allah'tır.

Her varlıkta kendine mahsus bir amaç, bir maksat, bir fayda ve bir netice takip edildiği göze çarpmakta ve bir atomda dahi gâyesizlik, manasızlık sayılacak herhangi bir durum görülmemektedir. Halbuki, ne madde aleminde, ne bitki ve hayvanlar dünyasında, ne de eşya ve olaylarda şuur ve anlayış mevcut değildir ki, bu gayeler silsilesi takip edilebilsin.. Öyle ise, Kâinattaki bu şuurlu işleyişi ve bu hikmet ve gayeleri ancak Allah (cc)'a dayandırmakla makul bir yol tutmuş olabiliriz.

7-SEVKİ İLAHİ (İÇ GÜDÜSEL) KANITI

Bir balık yumurtadan çıktığı anda yüzmesini becerebiliyor. Kozadan çıkan karıncalar, hemen dehliz kazmaya başlıyorlar. Arı, güzel bir planda sanat hârikası olan altıgen peteği; örümcek ise, gergef inceliğindeki ağını örebiliyor. Bütün, bunlardan anlıyoruz ki, bunlar başka bir âlemde kendilerine öğretilen bilgilerle ve yaratılıştan gelen bir kabiliyetle iş görüyorlar. Halbuki insan, her şeyi öğrenmek mecburiyetindedir; hem de varlıklar arasında kabiliyetçe en mükemmel yaratık olduğu halde. Demek oluyor ki, diğerlerine bu özellikleri veren bizzat kendileri değil, her yaptığını hikmetle yapan bir Zât'tır ki, onlara böyle ihsanda bulunmuş... Kilometrelerce ötede yumurtalarını bırakıp dönen yılan balıklarının yavruları, yumurtadan çıkar çıkmaz yola koyulur ve annelerini sanki elleriyle koymuş gibi bulurlar. Bunu ilâhî bir sevkten başka ne ile izah edebiliriz? Hayvanlarda gördüğümüz bu harikulade içgüdüyü, hayvan kendisi program yapamayacağına göre ancak ve ancak Allah (cc)'ın bir vergisi olarak açıklanırsa, işte o zaman buna aklî ve mantikî bir açıklamayla bakılabilir.

8- FITRAT (DOĞAL-NATÜREL) VS TARİH KANITI

Her insanda iyi ve güzele karşı bir sevgi, buna mukabil kötü ve çirkine karşı da bir nefret hissinin varlığı, aksi hiç kimsenin hatırından bile geçmeyecek açıklıkta bir realitedir. Demek oluyor ki, bu duygular, ahlâklı davranma ve iyi işler yapma yönündeki meyilleri ve ahlâksızlıktan ve çirkin davranışlardan da nefret verip kaçınmayı temin eden yapıları itibariyle işaret etmektedir ki, insana iyiyi, güzeli emreden ve onu kötülük ve çirkin davranışlardan yasaklayan sistemin sahibi kim ise, kendisine bu duyguları veren de, O Zât'tır. Bu Zat da, hiç şüphesiz Allah (cc)'dır.

Dinler tarihi şahittir ki, beşeriyet hiçbir devrini dinsiz geçirmemiştir. Bâtıl, hattâ gülünç dahi olsa hemen her devirde bir dine inanmış ve bir ma'nevî sistemi takip etmiştir. Ayrıca, inanmak bir zarurettir; zira o fitratta vardır. İnsan fitratına bu ihtiyacı yerleştiren Zât'la, bize inanmayı emreden Zât, aynı Zât'tır. Ve O da Allah (cc)'dır.

9- DUYGULAR (SENSİON) KANITI

İnsan, binlerce duyguyla donatılmıştır. Her duygu, madde dışı (soyut) bir âlem özelliği taşır. Ancak insanda bir duygu daha vardır ki o, doğrudan doğruya Cenâb-ı Hakk'ı tanıtır. Bu duygu, insanda var olan ebed -SONSUZLUK DUYGUSU-'dur. Bu duygu sebebiyle insan, dâima sonsuzluk için çırpınır. Sonlu olan hiçbir şey, insanı hakiki manâda tatmin edemez. Ve bu duygu, insana başka bir sonlunun tesiriyle verilmiş olamaz. Sonlu olan sebeplerin hiç biri, bu sonsuzluğu sunamaz. Halbuki, bunun varlığı bir vâkıa'dır, inkârı da mümkün değildir. Öyleyse bu duygu bize, bizi bu duygu ile yaratan Zât tarafından verilmiştir.. Ve, ebedî hayatı da yine O verecektir.

Ayrıca içimizdeki sevinç-keder duygularını oluşturma bizim elimizde değildir.Elimizde olsaydı örneğin keder veya kıskançlık duygusunu atmaya uğraşırdık. Atamıyorsak bu duyguları bizim oluşturmadığımız ortaya çıkar.O halde bu duyguları bize veren biri olması gerekir. O da Allah'tır.

10- İTTİFAK (ORTAK KARAR- KONSENSÜS) KANITI

On tane yalancı, arka arkaya gelip bize evimizin yandığını söylese, bu adamların hayatta bir defa dahi doğru söylediklerini duymamış olmamıza rağmen, "ihtimal" der onlara inanırız. Zira ortada bir ittifak hâdisesi var. Halbuki, bahsini ettiğimiz ittifak, binlerce Peygamber, yüz binlerce evliya ve milyonlarca da inanan insan arasında meydana gelmiş bir ittifaktır. Çeşitli zamanlarda ve ayrı ayrı mekânlarda yaşamış bu insanların ittifak ettiği en birinci nokta, "Allah vardır" hakikatidir. On yalancının bir yalan üzerindeki ittifakına önem verildiği halde, milyonlarca, hem de hayatlarında bir kere dahi yalan söyledikleri

duyulmamış Nebiler (Hz.Muhammed'e (s,a.v.) dostu ve düşmanı Muhammed'ül-Emin lakabı vermiştir.), gönül erenleri (Hz. Ali (r.a.), Hacı Bektaşî Veli, Mevlana v.b.), binlerce yıldır Allah vardır diye haykırmaktadır.

Ayrıca Filozofların bu çaptaki ittifakına inanmamak nasıl olabilir?

Not: Yalan belli bir zamana kadar sürer.Yalancının mumu yatsıya kadar yanacağı için Peygamber ve İnsanlık Tarihinin toplumlarının % 99'u Allah (Tanrı) var diyorsa binlerce yıldır yanlışlığı veya yalan olduğu niçin bir türlü ortaya çıkmamaktadır.Örneğin ortaçağda batı dünyasında Galile tek kişi olarak dünyanın döndüğü gerçeğini haykırdı. O zaman ki çoğunluk hayır diyordu. Ama o bağnazların yalanları belli bir zaman sonra ortaya çıkmıştır.Yalan her zaman ayakta duramaz..İşte Tanrı'nın varlığı gerçeği binlerce yıldır çoğunluk tarafından dillendiriliyor ise Allah'ın var olduğu gerçeği ortadadır. Tarihte hiçbir zaman ateist bir toplum oluşmamıştır. Tanrının varlığı, bir gerçek değil ise insanlık her an gerçek dışılık üzerinde birleşiyor demektir. Bu ise insanlık için düşünülemez.

Tanrı'nın varlığını kanıtlayan başka deliller

Tanrı'nın varlığı konusu, felsefe ve ilahiyatın merkezinde yer alan bir konudur. Felsefeciler ve ilahiyatçılar bu konu üzerinde sayfalar dolusu yazılar yazmışlardır ve halende yazılar yazmaktadırlar. İslam felsefesinin ünlü düşünürlerinden Gazali olsun, Batı felsefesinin ünlü düşünürlerinden Descartes olsun her ikisi de inanmanın doğuştan olduğunu söylemektedirler. Buna karşın bu gibi ünlü düşünürlerin her biri yine de Tanrı'nın varlığını ispat için oldukça AKILSAĞ gayret harcamışlardır.

a)Ontolojik Kanıt: St. Anselmus'a göre (11 yy.) insan zihninde mükemmellik ve sonsuzluk gibi düşünceler vardır. Bunları mükemmel olmayan insan meydana getirmiş olamaz o halde, bu sıfatların ait olduğu, mükemmel ve sonsuz olan Tanrı vardır.

b)Dini Tecrübe Kanıtı: Dini tecrübe ve yaşantıya sahip insanlar, Tanrı'nın varlığını içlerinde hissederek bilirler.

c)Ahlaki kanıtı: IMMANUEL KANT (1724-1804)'a göre insan mutlu olmaya layık bir varlıktır. İnsan mutlu olmaya çalışırken, iradesini iyi kullanmak zorundadır. Ancak insanın iradesi doğada var olan her şeyin nedeni değildir. İnsan iradesi ilkeleri ile doğa arasında uzlaşması için En Yüksek İyi'nin gerçekleşmesi gerekir. Bunun nedeni bilgi ve iradeye sahip olan yaratıcı Tanrı'dır. O halde Tanrı vardır.

(Randall J.H.. J.Buckler. Felsefeye Giriş. s. 118)

“İLK NEDEN KANITI («EVRENBİLİMSEL»)(COSMOLOGICAL) KANIT): En eski kanıtlardan biridir Doğa kendi kendine varlığa gelmiş olamaz. Onun bir nedeninin olmuş olması gerekir:

bu kanıt řu biçimde dile getirilebilir: “Her olayın bir nedeni olması gerektiğine göre, herhangi bir şeyin kendi kendine varlığa geldiğini söylemek bir çelişkidir. Fakat aynı akıl yürütmeye göre, bu nedenin kendisi de daha önceki bir nedenin eseridir ve her bir önceki nedenle ilgili olarak bu böylece geriye doğru gitmek zorundadır. Şimdi- bu nedenler zincirinin bir başlangıcının olmuş olması gerekir. O halde olaylar dizisinin başlatıcısı olan, ancak kendisi bir neden tarafından meydana getirilmeyen bir ilk veya en son nedenin olması gerekir. Bu nedenler dizisi doğa, İLK NEDEN ise Tanrı'dır.”

(Randall J.H. J.Buckler. Felsefeye Giriş, s. 119)

" DOĞADAKİ DÜZENDEN KALKAN KANIT (EREKBİLİMSEL (TELEOLOGICAL) KANIT): neden kanıtı, doğal olayların varlığının kendisinin bir yaratıcı gerektirdiğini göstermeye çalışır. Bütün Tanrı kanıtları içinde belki en popüler olan «erekbilimsel» diye adlandırılan kanıttır. Şöyle denmektedir: Doğa, sadece bir rastlantısal olaylar bütünü, salt bir rastlantılar toplamı değildir, düzenli bir şeydir. Gezegenler düzenli bir biçimde yörüngelerinde hareket ederler.

Şimdi bu dev doğa düzeni, bu düzenliliği kendi kendine almış olamaz. O, salt bir rastlantının sonucu olarak da meydana gelmiş olamaz. Bu düzen, varlığının nedeni olan bir zekâ gerektirir. Bir model veya yapının varlığı, amacı bu model veya yapıyı meydana getirmek olan bir ressam veya mimarın varlığını kabul etmemizi zorunlu kılar

(Russell. Bertrand. Batı Felsefe Tarihi, s.822) "Platon'dan beri FİLOZOFLARIN ÇOĞU, Tanrı'nın ölümsüzlüğü ya da varlığı konusunda «ispatlar» ortaya koymayı belli başlı iş saymıştır.."

ALLAH'IN SAYI OLARAK TEK VE BİR OLMASININ AKILSA YOL İLE İSPATI

A)) Eğer birden çok Tanrı olsa idi; Tanrı, güç demek ise her tanrı kendi isteğini yapmak isteyecek, yetki tartışması çıkıp aralarında sürtüşme olacak ve sonucunda evrende karmaşa. kaos ve düzensizlik olacaktı. Fakat evrene baktığımız zaman bir düzen görmekteyse bu işleri idare eden, yaratan varlığın TEK olması gerekir. Örn: Sınıfta ders anlatan öğretmen bir kişi olmalı,okulu idare eden müdürün tek olması gerekir ki işler düzenli gitsin. O halde evreni yaratan varlığın da BİR olması gerekir ki evren düzenli olsun. Böylece Allah, Bir ve Tek'tir.

B) Eğer bu tanrılar iş bölümü yapsın kavga etmesinler evrende düzen bozulmaz dersek bu da Tanrı kavramına yakışmaz. Çünkü Allah demek

Descartes'e göre "EN MÜKEMMEL VARLIK" demek ise Tanrı her işi kendi kendisine yaratması gerekir. Yanına yardımcı. yedek bir tanrı alıyor ise kendisi bazı şeyleri yaratamadığı, aciz, sınırlı olduğu ortaya çıkar ki bu özellik Allah (Tanrı) kavramına yakışmaz. Çünkü Allah demek en mükemmel, sınırsız, aciz olmayan Varlık demekse her şeye gücü yetip kendisi yapmalıdır. Şifayı, rızkı, başarıyı, bereketi, aşkı başka tanrılar yaratıyorsa o tanrılar aciz olur. Bu da Allah'a yakışmaz. O halde yaratıcı Allah (Tanrı), bir ve tek olmalıdır.

C) Allah'ın bir ve tek olduğunu sayılardan örnek vererek açıklayabiliriz.. Sayma sayıları içinde en mükemmel sayı 1'dir. Çünkü kendi kendi var olan, başka bir sayıya ihtiyacı olmayan, kendi ayakları üzerinde durabilen, aciz olmayan bir rakamdır. Fakat diğer sayılar 1'in toplamına ihtiyacı vardır. 2, iki olabilmesi için 1+1'in toplamına muhtaçtır. 2 zaten 1+1'in açılımı olduğuna göre her sayı 1'e muhtaçtır. kendi kendine var değildir. Çünkü tek ve bir olmak güzeldir, değerlidir. İnsanın zihninde de tek olmak ideali vardır. Evrende teklik mükemmelliktir. Örn: Eşsiz ve benzersiz tek bir mücevher değerlidir. Ama ikinci benzeri çıkınca değeri azalacağına göre tek olmak güzelliştir, yüceliktir. " -

1

1 + 1 = 2

(1+1)2 + 1 = 3

(1+1+1)3 + 1 = 4

O halde zihinde TEK ve BİR olmak mükemmellik ise evrenin yaratıcısı dediğimiz EN YÜCE VARLIK OLAN ALLAH'IN (TANRI'NIN) da bir ve tek olması gerekir ki Allah, birdir.

DESCARTES'TE TANRI'NIN VARLIĞININ KANITLARI

(Hilav, Selahattin, 100 Soruda Felsefe El Kitabı, S. 89)

"Descartes, Tanrı'nın varlığını tanıtlamak için, ikinci bir kanıt daha kullanır. Bu kanıt, felsefe tarihinde varlıkbilimsel kanıt (ontolojik) diye ün kazanmıştır."

(Ülken. Ord.Prof. Hilmi Ziya, Genel Felsefe Dersleri, s. 70)

" Descartes'e göre Allah'ın varlığı bütün hakikatlerin garantisidir."

Kısacası bir tasım halinde kanıt şöyle idi:

A- Allah kavramı, bütün kemalleri olan bir varlığın kavramıdır.

B-Varlık bir kemaldır (yetkinlik).

C-O halde Allah vardır.

(Gökberk. Prof. Dr. Macit, Felsefe Tarihi, s.269-270)

" Descartes-için hiçbir cismi KENDİLİĞİNDEN- hareket edemez, çünkü cisim KUVVETSİZDİR. Ancak, her olup bitenin bir NEDENİ olacaktır. Nedensiz hiçbir şey olamayacağına göre cisimler dünyasındaki HAREKETİN NEDENİ TANRI'DIR."

(Seminer felsefe sayı ö.Betül Çotuksöken, Ege Üni.Edeb.fak.yay. İzmir-1989, say fa 54)

"Descartes, < Düşünüyorum öyleyse varım >'dan yola çıkarak Tanrı vardır önermesine ulaşmaktadır. Bu düşünüş biçimi önermelerle şöyle gösterilebilir: - Düşünüyorum öyleyse varım. Ancak ben, bir zamanlar kuşkulandığım için eksik bir varlığım, buna karşın bende bir yetkinlik kavramı var. Bu yetkinlik kavramını ben kendim yaratamam çünkü ben eksik bir varlığım. Bu yetkinlik kavramını bana, kendisi yetkin olan bir varlık vermiştir.Bu en yetkin varlığa ben Tanrı diyorum. Öyleyse Tanrı vardır. Burada mantıksal yönden Tanrı'nın varlığı kanıtlanmıştır. Descartes salt aklına dayanarak Tanrı'nın var olduğunu öne sürmektedir."

(Gökberk. Prof. Macit. Felsefenin Evrimi, s.52)

"Asıl Spinoza Descartes'ın yöntem anlayışının çok etkisinde kalmıştır.

Bunu daha işe başlayışında görebiliriz. Spinoza, Descartes'ın "Düşünüyorum öyle ise varım" önermesi gibi tek bir bilgiyi, Tanrı bilgisini öğretisinde çıkış noktası olarak alır."

(Sahakian, William S., Felsefe Tarihi . s. 136)

"Descartes, doğuştan düşünceleri şöyle sıralıyordu: Tanrı ki bana kendi öz ruhum denli doğuştan bir düşüncedir;...Tanrının Var oluşunun Tanıtları: Descartes Tanrı'nın var oluşu için iki usamlama öneriyordu:

(1) sonsuz bir Varlığa ilişkin doğuştan düşünce olarak (herhangi bir sonlu Varlık tarafından yaratılması olanaksız sonsuz bir düşünce);

(2) eksiksizliği var oluşunu tanıtlayan eksiksiz bir Varlık olarak."

(Macfee, Bryan. Felsefenin Öyküsü, s. 87)

" Bu noktada, eski bir kanıtlamanın, Tanrı'nın varlığıyla ilgili varlıkbilimsel ' kanıtlamanın yeni bir yorumundan yararlanılır. Kendimin son derece kusurlu; geçici, bozulabilir ve sonlu bir varlık olduğumu biliyorum, der Descartes: Ancak bende her bakımdan kusursuz; sonsuz,

bengi ve ölümsüz bir varlık kavramı vardır ve bir şeyin, kendi sahip olduğu olanaklardan, kendinden daha yüce bir şey yaratabilmesi olanaksızdır. O nedenle, bu kusursuz varlığın var olması ve (bir zanaatkarın, eserinin üzerine imzasını koyması gibi) bana, kendi varlığıyla ilgili bir bilinç aşlamış olması gerekir."

EVRENDEKİ ARMONİ

20. yüzyılın başlarına dek hakim olan görüş, evrenin sonsuz boyutlara sahip olduğu, sonsuzdan beri var olduğu (EZELİ) ve sonsuza (EBEDİ) kadar da var olacağı şeklindeydi. "Statik evren modeli" adı verilen bu anlayışa göre, evren için herhangi bir başlangıç veya son söz konusu değildi. Materyalist felsefenin de temelini oluşturan bu görüş, evreni sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü olarak kabul ederken bir Yaratıcı'nın varlığını da reddediyordu.

Big Bang'ın-Kuantum Fizigi'nin bilim dünyasına girmesiyle evrenin, maddenin (zaman, mekan v.b.) bir anda yoktan yaratıldığı ortaya kondu.

Atomların yapısı incelendiğinde her birinin çok üstün bir tasarım ve düzen içinde oldukları görülür. Her atomun bir çekirdeği, çekirdek içinde belirli sayıda protonları ve nötronları vardır. Ayrıca çekirdek etrafında hiç değişmeyen yörüngelerde saniyede 1000 km. hızla dönen elektronlar vardır. Bir atomdaki elektron ve protonların sayısı her zaman birbirinin aynısıdır, çünkü artı yüklü protonla eksi yüklü elektron her zaman birbirini dengeler. Eğer birinin sayısı farklı olursa, atomun elektromanyetik dengesi bozulacağından atom diye bir şey de oluşamaz. Atomun çekirdeği, çekirdeğin içindeki proton ve nötronları ve etrafındaki elektronları sürekli bir dönüş halindedir. Bunlar hem kendi çevrelerinde hem de birbirlerinin etrafında hiç durmadan belirli hızlarla dönerler. Bu hızlar da hep birbirlerini orantılayacak ve atomun varlığını sürdürmesini sağlayacak şekildedir. Asla bir düzensizlik, değişiklik, farklılık oluşmaz.

Ayrıca Big Bang anlayışına göre; Yokluğun içinde meydana gelen büyük bir patlamanın ardından, bu kadar düzgün ve kararlı yapıda vatlıkların ortaya çıkması insanı hayrete düşürecek bir olaydır. Çünkü BÜYÜK Patlama'nın kontrolsüz, tesadüfi bir patlama olduğunu farz etsek, ardından doğal olarak yine kontrolsüz şeylerin oluşması, oluşan her şeyin yine büyük bir karmaşayla başka yerlere dağılması gerekirdi. Bu tek nokta sonsuz bir yoğunluk ve sonsuz bir ısı anlamına geliyordu. Yoğunluk sonsuzdu ama bir hacmi yoktu. (SIFIR HACİM) İşte Büyük Patlama'dan önceki bu dönem (ki buna dönem demek zordur; madde olmadığı için zaman da yoktur) evrenin olmadığı, her şeyin "yok" olduğu dönemdi. Teoriye göre, büyük bir patlama ile sonsuz »yoğunluktaki birikim büyük bir hızla dağılmaya başlamıştır. Bir başka deyişle Büyük Patlama ile, evren "yok" iken, "var olmaya" doğru yola çıkmıştır.

Bugün, evrenin sürekli olarak genişlemekte olduğunu ispatlanması Büyük Patlama'nın en büyük delili olarak kabul edilir. "Bugün artık galaksilerin her yöne doğru bizden uzaklaştığını biliyoruz. Kozmolojistler evreni şişen bir balonun yüzeyi gibi düşünürler. Şüphesiz gerçek uzay, balonun yüzeyi gibi 2 değil 3 boyutludur ve her yöne doğru genişler." {New Scientist, 26Eylül 1987}

Bugün astrofiziğin ulaştığı kesin sonuç, tüm evrenin madde ve zaman boyutlarıyla birlikte, bir sıfır anında, büyük bir patlamayla var olduğudur. "Büyük Patlama", orijinal adıyla "Big Bang" teorisi, tüm evrenin yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana geldiğini kanıtlamıştır. Büyük Patlama teorisi bugün evrenin var oluşu ve başlangıcı konusunda bütün bilim çevreleri tarafından ortak kabul gören yegane bilimsel açıklamadır. Big Bang'den önce madde diye bir şey yoktur. Madde ezeli değildir, bir başlangıcı vardır. Maddenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında madde, enerji ve zaman yaratılmıştır. NASA'nın 1992'de gönderdiği Cobe uydusunun hassas tarayıcıları Big Bang'den sonra tüm evrene yayıldığı varsayılan radyasyonun kalıntılarını buldu. Bu buluş evrenin yoktan var edildiği gerçeğinin bilimsel bir açıklaması olan Big Bang teorisinin ispatı oldu. Amerikalı astronom Edwin Hubble astronomi tarihinin en büyük keşiflerinden birini yaptı. Hubble, kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların uzaklıklarına bağlı olarak kızıl renge doğru kayan bir ışık yaydıklarını saptadı. Bu buluş, o zamana kadar kabul gören evren anlayışını temelden sarsıyordu. Big Bang'in bir diğer önemli delili ise, günümüzde yapılan ölçümlerde anlaşıldı ki, evrendeki hidrojen-helyum gazlarının oranı, Big Bang'den arta kalan hidrojen-helyum oranının teorik hesaplanmasıyla uyuşuyordu. Eğer evren, bir başlangıcı olmadan, sonsuzdan, gediyo olsaydı, evrendeki hidrojen tamamen yanarak helyuma dönüşmüş olurdu.

♦ Astrofizikçi Hugh Ross, evrenin Yaratıcı'sının tüm boyutların üzerinde olduğunu şöyle açıklar: "Zaman, olayların meydana geldiği boyuttur. Eğer madde, patlamayla birlikte ortaya çıkmışsa, o zaman evreni meydana getiren nedenin evrendeki zaman ve mekandan tamamen bağımsız olması gerekir. Bu bize Yaratıcı'nın evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir. Aynı zamanda Yaratıcı'nın bazılarının savunduğu gibi evrenin kendisi olmadığını ve evreni kapladığını, sadece evrenin içindeki bir güç olmadığını kanıtlar."

Evren Yoktan Yaratıldı

Materyalizm, maddeyi mutlak varlık sayan, maddeden başka hiçbir şeyin varlığını kabul etmeyen batıl bir düşünce sistemidir. Tarihi eski Yunan'a kadar uzanan, ama özellikle 19. yüzyılda yaygınlaşan, en çok da Karl Marx'ın diyalektik materyalizmiyle ünlenen bu düşünce sistemi, maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve sonsuza kadar da var olacağını

iddia eder. Maddenin yaratılmamış olduğu yanılığında olduğu için Yaratıcımız olan Allah'ın varlığını inkâr eder. (Allah'ı tenzih ederiz)

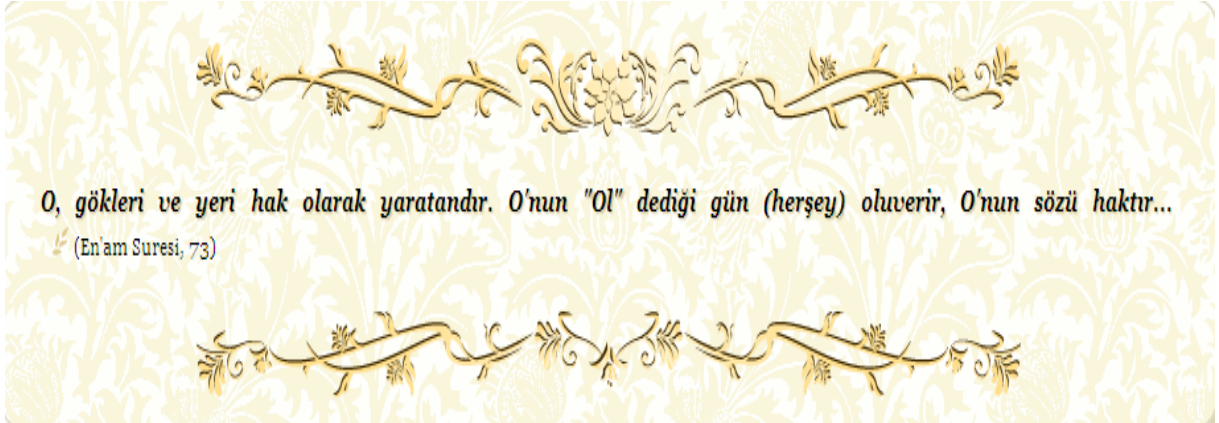
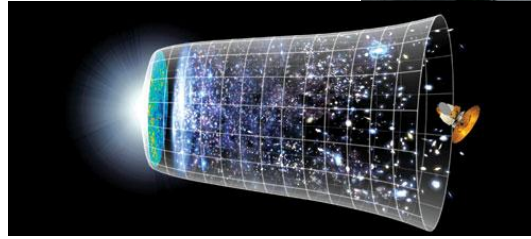
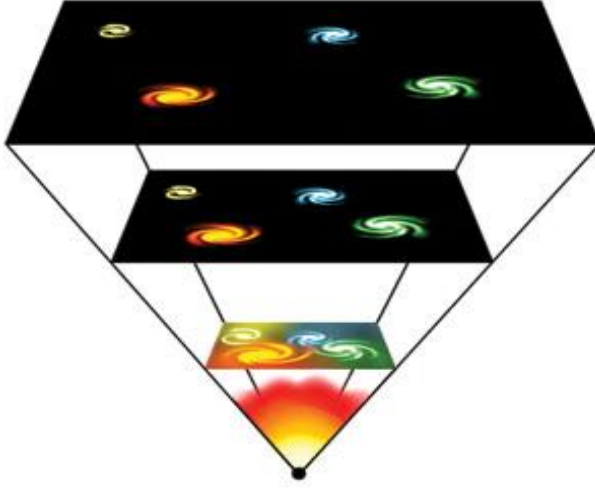
Materyalizm az önce de belirttiğimiz gibi en çok 19. yüzyılda popüler olmuştu. Bunun başlıca nedenlerinden biri, o dönemde, "evrenin nasıl ortaya çıktığı" sorusuna karşılık olarak öne sürülen "durağan evren" (statik evren) modeliydi. Bu model, "evren nasıl ortaya çıktı" sorusuna, "evren ortaya çıkmadı, sonsuzdan beri vardı ve sonsuza kadar da var olacak" cevabını vermekteydi. Evren sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü sanılıyor ve dolayısıyla böyle bir evrenin Yaratıcımızın varlığını kabul etmeyi gerektirmediği söyleniyordu.

Bu evren modelinin aksinin ispatlanması diğerk bir ifadeyle bir başlangıcı olduğunun ve değişkenliğinin ortaya çıkması ise, elbette Allah'ın varlığının ispatlarından biri olacaktı. Materyalist felsefeci Georges Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri adlı kitabında bu gerçeği kabul ediyor, ancak "sonsuz evren" modelinin geçerliliğine güvenerek Yaratılışa karşı çıkıyordu:

Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, evrenin Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için, her şeyden önce, evrenin var olmadığı bir anın varlığını, sonra da, hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir. Bu ise bilimin kabul edemeyeceği bir şeydir. **Georges Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 1989, s. 84**

George Politzer, **"bu ise bilimin kabul edemeyeceği bir şeydir"** derken, aslında bilimi değil materyalist dünya görüşünü kast etmektedir. Zira, materyalistlerin en bilinen batıl inanışlarından biri bilimin materyalist olması gerektiği yanılığıdır. Politzer, bu satırları yazarken bilimin kendi tarafında olduğunu ve ilerleyen yıllardaki gelişmelerin de sonsuz evren fikrini doğrulayacağını zannediyordu. Oysa çağdaş bilim, 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde başlayan bir süreç sonucunda materyalistlerin **"eğer öyle olsa bir Yaratıcı olduğunu kabul etmek gerekirdi"** şeklinde dile getirdikleri gerçeği, yani evrenin bir başlangıcı olduğu gerçeğini ispatladı. Bu gerçek çeşitli aşamalar sonucunda ortaya çıktı.

Düzen uyum, armoni evrende her yerdedir.

ALTIN ORAN (1,618)

Örneğin; Her insanın beden uzunluğu baş uzunluğunun sekiz mislidir,

Yüzü burun uzunluğunun üç katından oluşur, İki göz arasında bir göz boyu mesafe" vardır,

Vücudumuz içinde her an yaşanan bu düzen, ahenk ve inceliği anlatmak için belki yüzlerce örnek verilebilir. Nitekim bedenın Yaratıcısı'nın ilmi sonsuzdur ve insanın kavrayışının çok ötesindedir. Ama insan bedenindeki sayısız örnek içinden birkaç tanesini seçip burada anlatmak, insanı kusursuzca var eden Allah'ın varlığını, büyüklüğünü, gücünü, ilmini ve sanatını biraz olsun görebilmemize yardımcı olacaktır.

GÖZ:

Bir gözün görebilmesi için ise, bu organı oluşturan yaklaşık 40 temel parçanın hepsinin aynı anda birden var olması ve uyum içinde çalışması gerekir. Mercek bunlardan sadece biridir. Kornea, konjonktiva, iris, göz bebeği, retina, koroid, göz kasları, göz yaşı bezleri gibi diğer tüm parçalar olsa ve çalışsa, ama bir tek göz kapağı olmasa göz kısa sürede büyük bir tahribata uğrar ve görme işlevini yitirir. Yine aynı şekilde tüm organlar var olsa, ama gözyaşı üretimi dursa, göz birkaç saat içinde kurur, yapışır ve kör olur.

Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş olduklarında vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Bir başka deyişle eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı.203, s. 25)

Elbette gözün oluşumuna karar veren, gözün sahibi olan canlı değildir. Zira görmenin ne demek olduğunu dahi bilmeyen bir canlının görebilmek için bir görme organı talebinde bulunması ve kendi bedeni üzerinde bunu inşa etmesi imkansızdır. O halde canlıları görme, duyma vs. gibi duyularla yaratan üstün bir Akıl Sahibinin varlığını kabul etmek zorundayız. Aksi takdirde şüursuz hücrelerin görme, duyma gibi şuur gerektiren işlevleri, kendi talepleri ve becerileri ile kazandıkları iddia edilmiş olunur. Bunun ise asla mümkün olamayacağı açıktır. Nitekim Kuran'da, görmenin Allah tarafından verildiği şöyle bildirilmiştir: De ki: "Sizi inşa eden, size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (Mülk Suresi, 23)

Oldukça kompleks bir yapıya sahip olan göz, görme işleminin gerçekleşme aşamasında tek bir parçanın, örneğin gözyaşı bezlerinin olmaması durumunda göremez

Solunan havada, içilen suda, yenilen yemekte, dokunulan her yerde insan için oldukça tehlikeli olabilecek mikroplar vardır. İnsanın kendisi tüm bunlardan habersizken, vücudundaki hücreler, onu bir hastalığın pençesinden kurtarmak için var güçleriyle savaşırlar. Savunma hücrelerinin hepsinin, vücut hücresi ile düşman hücrelerini birbirinden ayırt edebilecek kapasitede olmaları, B hücrelerinin görmedikleri düşmanı etkisiz kılacak bir silah hazırlayabilmeleri, onları kendi bünyelerine zarar vermeden, hiçbir vücut hücresine değdirmen gereken yere kadar taşıyabilmeleri, sinyal alan hücrelerin hiç itiraz etmeden görevlerini tam olarak yapmaları, her birinin ne yapmaları gerektiğini bilebilmeleri, işleri bittiğinde tekrar sorun çıkarmadan yerlerine dönmeleri, bellek hücrelerinin hafızalarının bu denli güçlü olması, bu sisteme olağanüstü sıfatını kazandıran özelliklerden sadece birkaçıdır.

Tüm bunlar, insan vücudunun birbiriyle mükemmel biçimde uyumlu küçük makinelerden oluşan dev bir fabrikaya benzediğini göstermektedir. Ve nasıl her fabrikanın bir tasarımcısı,

mühendisi, planlayıcısı varsa, insan bedeninin de kusursuzca var eden, üstün güç sahibi bir Yaratıcı'sı vardır

BEYİN:

Beyin, her santimetre küpünde 10 milyon (10.000.000), tamamında ise 10 ila 15 milyar arası sinir hücresi içerir. Aynı zamanda sayısı sinir hücrelerinin bin katı kadar olan, yani ortalama 15 trilyon (15.000.000.000.000) sinir hücresi bağlantısına sahiptir. Sinir hücreleriyle bağlantılı olarak onları besleyen ve destekleyen hücrelerin (beyin bağ dokusu) sayısı ise 90 milyar (90.000.000.000) dolayındadır. Sinirler yoluyla beyne taşınan mesajlar saatte 200 mil (320 km.) hızla yol alırlar. Yani beyin hücrelerinden vücuda ulaşan sinirlerimiz, beyinle vücut arasında giden bilgiler için adeta bir otoban görevi görür.

Bütün olaylar, mesela; Şu an siz bu kitabı okurken gözlerinizi kullanmanız,- Sayfaları elinizin yardımıyla çevirmeniz, Otururken arkanıza yaslanmanız, Okuduğunuz şeyleri anlamanız, Kalbinizin atması, Nefes almanız, Gözlerinizi kırpmanız, Saçlarınızın uzaması, Kokuları algılamanız, Kulağınızın etrafınızdaki sesleri duyması, Kısacası kitap boyunca saksak bitiremeyeceğimiz her türlü işleviniz, her an beyne giden sinyaller ve beynin vücudun her yerine ayrı ayrı gönderdiği, emirler yoluyla devam eder Sadece 1 dakika içinde beyinde 100.000 ile 1.000.000 arası kimyasal reaksiyon oluşabileceği bilinmektedir.) Böylesine karmaşık ve mükemmel bir sistemin tesadüfen oluştuğunu öne sürmek akıl dışıdır. Beyni olmayan bir canlının, günün birinde bir tesadüf sonucu yarı işleyen bir beyne sahip olması, ardından da bu yarı işleyen beynin yukarıda saydığımız mucizevi işlemleri başarabilecek bir gelişime ulaşması elbette mümkün değildir. Beynin sahip olduğu tüm olağanüstü yetenekleri yaratıp kontrol altında tutan yegane güç Allah'ın gücüdür. Allah, insan denen varlığı mükemmel mekanizmalarla donatmıştır ve her an kontrolü altında yaşamını sürdürmesine olanak sağlamaktadır.

Ünlü fizikçi Sir Fred Hoyle'un hayatın başlangıcıyla ilgili çok çarpıcı bir benzetmesi vardır. Hoyle, "Akıllı Evren" (The Intelligent Universe) isimli kitabında canlılığın tesadüflerle doğduğunu iddia eden materyalizm hakkında şöyle bir yorum yapar: Hayatın başlangıcına ait senaryoyu şöyle düşünebiliriz: Bir kasırganın, Boeing uçak fabrikasının yanında bulunan yedek parça deposundaki malzemeleri savurarak, kaza sonucu bir Boeing -747 uçağı oluşturması gibidir. 26. Nature Dergisi, 12 Kasım 1981

Fred Hovle'un bu benzetmesi kuşkusuz son derece isabetlidir. Şu ana kadar gördüğümüz tüm örneklerden de anlaşıldığı gibi gerek hayatın var oluşu, gerekse şu an içinde barındırdığı sistemlerin kusursuzluğu tüm bunları meydana getiren büyük bir kuvveti

aramamıza sebep olmaktadır. Zira nasıl ki bir kasırga tesadüfler sonucu bir uçağı meydana getiremiyorsa, evrenin -daha farklı isimler de takılsa- plansız olaylarla meydana gelmesi ve üstelik de son derece kompleks yapıları içinde barındırması mümkün olamaz. Dahası, evren bir uçakla karşılaştırma dahi yapılamayacak kadar sayısız detayla donatılmıştır.

Çünkü bilim, dini destekler, insanı cahillikten kurtarıp daha bilinçli düşünmeye sevk eder; kişinin düşünce dünyasını genişletip kainatta açıkça görülen Yaratıcı'nın izlerini kavramasına yardımcı olur.

Yüzyılımızın en büyük dehası sayılan ve Allah'a inanan Albert Einstein "Derin bir imana sahip olmayan gerçek bir bilim adamı düşünemiyorum." diyerek bilimin dine olan desteğini dile getirmiştir. Einstein, Science, Philosophy and Religion; A Symposium, 1941, eh. 13

Aslangül Halil, bin. Bilim ve İnsan, s.756 " Einstein, şöyle der: BİLİMSİZ DİN KÖR; DİNSİZ BİLİM TOPALDIR."

Modern fiziğin kurucusu Max Planck ise şöyle demiştir: Hangi alanda olursa olsun bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısındaki şu yazıyı okuyacaktır: "İman et." iman, bilim adamının vazgeçemeyeceği bir özelliktir. J.De Vries, Bssential of Physical Science, Wm.B.Eerdmans Pub.Co., Grand Rapids, SD 1958, s. 15 (Isaac Newton, Principia, II.Basım)

Bunların yanında, farklı pek çok bilim dalının kurucularının hemen hemen hepsinin Allah'a ve kutsal kitaplarına inanan kimseler oldukları bilinmektedir. Tarihteki en büyük fizikçiler arasında yer alan Newton, Faraday, Kelvin ve Maxwell söz konusu bilim adamlarına örneklerdir.

Dünyanın ve tüm evrenin varlığını sürdürebilmesini tesadüflere bağlamak ise çok büyük bir yanılgı olur. Aslında dünyadaki, evrendeki her düzen, tesadüfe kesinlikle yer olmadığını ve Allah'ın varlığının açık bir delilidir. Örneğin dünya güneş çevresinde dönerken öyle bir yörünge çizer ki, her 29 km. de bir doğru çizgiden yalnızca 2.8 milimetrelik bir sapma gösterir._ Eğer bu sapma 0.3 milimetre az veya 0.3 milimetre daha fazla olsa, yeryüzündeki canlılar donarak veya kavrularak ölürlerdi. Küçük bir bilyenin bile milim şaşmadan aynı yörüngede dönebilmesi neredeyse imkansızken, dev kütlesiyle dünya böyle bir dönüşü gerçekleştirir. İşte "...Allah, her şey için bir ölçü kılmıştır" ayetinde bildirildiği gibi, çevremizde gördüğümüz muhteşem düzen, Allah'ın milyarlarla ifade edilen büyüklükteki sistemleri milimlere bağlı dengelerle koruması sayesinde ortaya çıkar. Talak Suresi, 3)

İnsanların çoğu, Allah'ın varlığına inansalar bile, Allah'ın "her şeyi yaratıp bıraktığı" sonra bu düzenin kendi kendine devam ettiği şeklinde yanlış bir inanca sahiptirler.(Deizm) Oysa evrenin her noktasında her an meydana gelen tüm olaylar Allah'ın izniyle, O'nun bilgisinde ve kontrolünde gerçekleşir. Kuran'da bildirildiği gibi: "Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar(ı bilmek), Allah için pek kolaydır. (Hac Suresi, 70) " Allah, her an ayrı bir iştedir." (Kur'an-ı Kerim)

Siz sessiz sakin bir ortamda bu kitabı okurken, haberiniz bile olmadan evrenin her köşesinde sayısız faaliyet sürmektedir. Bunlardan birkaçını sıralayalım; her saniye dünyaya 16 milyon ton su düşer. Ve eşit miktarda su yerden buharlaşarak havaya karışır. Buharlaşma sadece deniz ve okyanuslardan değil, göller ve akarsulardan, bitkilerden, toprak yüzeyindeki sulardan, hatta yerin derinliklerinden bile kolayca sağlanır. Siz bu paragrafı okurken en az 2-3 saniye geçti ve şu anda Allah'ın izniyle $16 \times 3 = 48$ milyon ton su yere düştü ve aynı anda bu kadar su buhar olarak tekrar havaya karıştı.

Her saniye dünya üzerinde ortalama 100 şimşek oluşur. Son bir saatte dünyanın çeşitli köşelerinde 36.000 tane şimşek Allah'ın kontrolünde oluştu. Her şimşek çakışında da trilyonlarca ton azot dioksit molekülü açığa çıkarak atmosferde var olan %78 azot oranını korudu. Toprak, ucu bucağı olmayan bir fabrika gibi bünyesinde barınan trilyonlarca bakteriyle durmaksızın yaptığı azot çevrimine şu anda da devam ediyor.

Siz şu anda bu cümleyi okurken güneş 564 milyon ton hidrojeni 560 milyon ton helyuma dönüştürdü, arta kalan 4 milyon ton hidrojeni de enerjiye çevirdi. Bu olay sonucu milyonlarca atom bombasının patlamasıyla ortaya çıkabilecek enerjiye eş, korkunç bir ışık ve radyasyon yumağı oluştu. Bize sadece güzel bir sıcaklıkla aydınlık ileten güneş, aslında şu anda kıpkırmızı gaz bulutlarından oluşan derin bir kuyu. Kaynayan yüzeyinden milyonlarca kilometre öteye fıskıran dev alev girdapları, dipten yüzeye doğru yükselen dev hortumlardan oluşuyor ve bir saniyede insanlığın medeniyetin başlangıcından beri kullandığından bile daha fazla enerji üretiyor. Biz ise bu enerjinin 2 milyarda birini kullanıyoruz. Saniyeler, saatler geçiyor, güneş hiç durmadan enerji üretiyor. Güneşin bütün zararlı, öldürücü ışınları bize ulaşmadan önce atmosfer ve dünyanın manyetik alanı tarafından süzülüyor. Güneş, bizim yaşamımız için özel olarak yaratılmış bir ışık kaynağı. Allah Kuran'da bunun hikmetini şöyle açıklamıştır: "Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır... Güneşi ve ayı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür, (İbrahim Suresi, 32-34)

Ayrıca Dünya'nın Güneş etrafındaki hızı, silahtan çıkan bir merminin hızının yaklaşık 60 katı; yani saatte 103.000 km. Böyle büyük bir hızla hareket edebilen bir araç kullansaydık, dünyanın çevresini 22 dakikada dolaşırdık. Dünyamız güneş ; etrafında böyle hızla dönerken aynı zamanda güneşle birlikte büyük hızla da Vega yıldızına doğru hareket

ediyor. Galaksimiz ise tüm güneşleri, gezegenleri, kuyruklu yıldızları ve dünyaları ile tam bir devir hareketini tamamlamaya çalışıyor. Bu j hareketi ise 200 milyon yılda tamamlayabiliyor. Var olan herşey gibi gök cisimleri de Allah'a boyun eğmiş durumdadır ve her adımları Allah'ın kontrolünde, Kuran'da haber verildiği gibi: "... Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na ! gönülden boyun eğmişlerdir. (Bakara Suresi, 116) Dünyamızın gerçekleştirdiği bu kapsamlı yolculuktan bizim haberimiz bile olmaz; bunu ancak okuduğumuz kitaplardan öğreniriz. Bu yolculuk bizim hayatımızı olumsuz yönde etkilemez; böyle bir hızda dünyanın yüzeyinde hiçbir canlı kalmaması gerekirken Allah'ın yarattığı yerçekimi kanunu ve kurduğu bir çok düzen neticesinde dünyada bulunanlar bu seyahati hiç hissetmezler. Var olan her şey gibi bu seyahatin her saniyesi Allah'ın izni ve kontrolüyle gerçekleşir.

Yine şu anda 6 milyar insanın kalbi, beyni, midesi, pankreası, karaciğeri, akciğeri, sinir, solunum ve savunma sistemleri Allah'ın bilgisi dahilinde, O'nun izniyle işliyor. Toprağın altında ve üstünde yaşayan bütün canlılar şu anda Allah'ın izni ile rızkını arıyor ve hepsinin rızkını Allah veriyor. Avlanmaları, beslenmeleri, barınmaları, tehlikelerden korunmaları tek tek Allah'ın kontrolünde yaratılıyor. Kuran'da bu sır bize şöyle haber verilir: "Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6) Allah sonsuz ilmiyle bunları yaratır ve düzenler. Sonsuz gücü ve kudreti ile herşeyi korur ve faaliyetlerini sürdürmelerine izin verir.

DNA

Buraya kadar Allah'ın en küçük alemlerden en büyük alemlere kadar yarattığı sayısız delilden ancak çok az bir kısmına değinebildik. Ne var ki Allah'ın ilminin kapsadığı bilgilerin tümünü anlatmaya çalışsaydık da bunu asla başaramazdık. Düşünün ki tek bir insanla ilgili bilgiler bir DNA'nın içerisine 1 milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak şekilde yerleştirilmiştir. O halde yalnızca şu an yaşayan insanların DNA'larındaki bilgileri anlatmaya kalksak dahi bunu, 1 milyon x 6 milyar (1.000.000 x

6.000.000.000) sayfa ile ifade edebiliriz. Bu elbette mümkün değildir ama böyle bir şeyi başarmış olduğumuzu farz edelim; ortaya 6 trilyar ansiklopedi sayfası bilgi çıkar. Bu rakam belki size ilk anda bir şey ifade etmiyor olabilir. O halde şöyle bir soru soralım; bir milyon veya bir milyar sayfa bilginin üst üste konulduğunda ne kadar olabileceğini hiç gözünüzde canlandırdınız mı? Bu kitabın sayfaları boyutunda 1 milyon sayfayı üst üste diklemesine koyacak olursanız 30 katlı bir binanın yüksekliğine ulaşırsınız. Ama eğer bunu 1 milyar sayfa için düşünecek olursanız o zaman karşınıza Everest Dağı'ndan 10 kat daha fazla bir yükseklik çıkar. Ama bizim DNA için verdiğimiz rakam 1 milyon da değil, 1 milyar da değildir; tam olarak 6 trilyar.

Şimdi evrenin ucu bucağı belli olmayan büyüklüğü ile gözle bile görülmeyecek küçüklükteki DNA'yı kıyaslayın. Bir--DNA'nın içine bu kadar bilgi sığdıran Allah'ın bu büyüklükteki evrende yarattığı toplam bilgiyi ifade dahi edemeyeceğimizi bir kez daha anlıyoruz. Allah, ilminin sonsuzluğunu Kuran'da şöyle bir örnekle açıklar: "Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Lokman Suresi, 27)

TEK BİR PROTEİN BİLE TESADÜFLERLE OLUŞMAZ

Proteinler hem canlı hücrelerinin yapıtaşlarını oluşturan hem de hücre içinde çok çeşitli görevler üstlenen kompleks moleküllerdir. Bunlar, "amino asit" adı verilen moleküllerin belli sayılarda ve çeşitlerde özel bir sırayla dizilmesinden oluşurlar. Bu, öyle hassas bir dizilimdir ki, tek bir amino asitin bile eksilmesi veya yerinin değişmesi o proteini işe yaramaz hale getirir. Dolayısıyla her amino asit, tam gereken yerde, tam gereken sırada yer almalıdır. Böyle bir dizilimin ise tesadüfen ortaya çıkma ihtimali bulunmamaktadır.

Ortalama bir protein molekülünün tesadüflerle ortaya çıkma ihtimali 10 üzeri 950de 1'dir. (Bu sayı pratikte "0 ihtimal" anlamına gelir.)

"Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir." (Haşr Suresi, 24)

<http://webarsiv.hurriyet.com.tr/2004/12/13/568588.Qsp> "Kusura bakmayın Tanrı varmış"

İngiltere'nin en ünlü ateisti felsefe profesörü Antony Flew, Tanrı'nın var olabileceğini kabul etti. Dünyanın dört bir yanındaki akademisyenlere ateizm konusunda ilham verdikten sonra, şimdi fikir değiştirdiğini ve Tanrının var olduğunu söyleyen Flew, etkisi altına kalanlara verdiği zarardan dolayı da özür diledi.

"Ateizmi gönüllü bir şekilde bırakıyorum... Evrenin bir ilk Neden ve Akıl tarafından yaratılmış olması gerek. Bir süper-Akıl'ı kabul etmenin, yaşamın kökeninin ve doğanın kompleksliğinin en iyi açıklaması olduğunu düşünüyorum."

Flew, bu inanç değişikliğinin temelinde yatan bilimsel sebepleri şu sözlerle açıklıyordu:

"Biyologların DNA araştırmaları, yaşam için gerekli düzenlemelerin neredeyse inanılmaz olan kompleksliğini ortaya koyarak, yaşamın temelinde bilinç bulunmuş olması gerektiğini gösterdi" <http://wnshingtontimes.com/national/20041209-113212-2782r.htm>

Flew'in tüm bu bulgularla desteklenen bilinçli tasarımı kabul etmesinde, yaratılışçı bilim adamları ve filozoflar da önemli rol oynadı. Flew, son dönemlerde, yaratılışı savunan bilim adamları ve filozoflarla TV tartışmalarına katılıyor, onlarla görüş alışverişinde bulunuyordu.

Örneğin, DNA'nın sarmal yapısını ortaya çıkarmış bilim adamlarından Francis Crick, DNA ile ilgili bulgular karşısında yaşamın kökeninin bir mucizeye işaret ettiğini itiraf etmiştir . Bugün sahip olduğumuz bilgiler ışığında, hayatın Yüce bir Varlık'ın eseri olarak ortaya çıktığıdır.”

Los Angeles, ABD'deki Güney California Üniversitesi'nden Lcd Adleman,“DNA molekülünün, 1 trilyon CD'ye (compact disc) eş değerde bilgiyi saklayabilme kapasitesi vardır.”

İnsan Genomu Projesinde görevli bilim adamı Gene Mycrs ise şahit olduğu mucizevi düzenlemeler karşısında şunları söylemiştir : “Beni esas hayretler içerisinde bırakan yaşam mimarisidir... sistem son derece kompleks. Sanki dizayn edilmiş gibi... Orada büyük bir akıl var. (San Francisco Chronicle, insan Genomu Projesi hakkında Tom Abate tarafından yazılan bir makaleden, 19 Şubat 2001)

Kainatın bir Yaratıcı tarafından var edildiğini kabul eden ve hayatlarında bu yönleriyle tanınan bilim adamlarından bir kısmı da şunlardır:

Galile-Kopernik-Leonarda Vinci v.b...

Robert Boyle (modern kimyanın babası.)

Michael Faraday (bütün zamanların en büyük fizikçilerinden biri.)

—

Gregory Mendel (genetiğin babası, genetik bilimindeki buluşlarıyla ünlü papaz ve bilim adamı)

Louis Pasteur (bakteriyolojinin akla gelen en büyük ismi,.)

John Daiton (atom kuramının babası.)

Blaise Pascal (en önemli matematikçilerden.)

John Ray (İngiliz doğa tarihinin en önemli ismi.)

Nicolaus Steno (yer katmanlarını inceleyen ünlü bir stratigraf.)

Carolus Linnaeus (biyolojik sınıflandırmanın babası.)

Georges Cuvier (karşılaştırmalı anatomi biliminin bulucusu.)

Matthiev/Maury (oşinografinin bulucusu.)

Thomas Anderson (organik kimya alanında çalışma yapan ilk kişilerden biri.)

Jean Henry Fabre (modern entomolojinin kurucusu.)

John Ambrose Fleming (modern elektiriğin kurucusu.)

James Clerk Maxwell (ışığın elektromanyetik teorisini formülize eden kişi.)

Sir Charles Bell (beynin ve sinir sisteminin haritasını ilk defa çizen.)

2356 S.T.D.-ORTAÖĞRETİM DİN KÜLTÜRÜ VE AHLÂK BİLGİSİ DERSİ PROGRAMI VE TEMEL İLKELERİ;AMAÇLARI

-Bu programda, % 99'u Müslüman olan ülkemizde İslam Dini'ne ait bilgilere daha fazla yer verilmiş olması, hem öğrencilerin bu konudaki ihtiyaçlarının karşılanması bakımından, hem de tarihimizi, edebiyatımızı, musikimizi ve diğer sanat varlıklarımızı tanıtmak, benimsetmek, sevdirmek ve kısaca onları milli kültürümüzün bir üyesi yapmak açısından büyük önem taşımaktadır.

-“İslâm dininin ilme ve akla önem verdiğini, ilme teşvik ettiğini, bunu ibadet saydığını, en son ve en gelişmiş din olduğunu bilmek.”

***2517 S.T.D.-TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANLIĞI--DİN KÜLTÜRÜ VE AHLÂK BİLGİSİ DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMLARI,GENEL İLKE VE AMAÇLAR; -**

- “Bilimsel verileri dikkate alan,”

- “Dinin hükümlerinin çağlara göre yorumlanarak evrenselliğinin fark edilmesi,”

- “Doğru dinî bilgiler ile batıl inanç ve hurafeleri ayırt edebilmeleri vurgulanmaktadır.”

- “Çağdaş, evrensel insanî değerlerin İslâm'ın özü ile örtüştüğünü fark etmelerini amaçlamaktadır.”

- “İslâm'ın hurafeden uzak, akılcı ve evrensel bir din olduğu çeşitli örneklerle kavratılacaktır.”

-“İslâm dininin akıl ve bilimle çatışmadığını, din ve bilimin birbirinin alternatifi olmadıklarını kavrayabilmelerini,”

-“Aklın, dinî sorumluluğun temel şartı olduğunu; dinin aklın kullanılmasını istediğini ve bilimsel bilgiyi teşvik ettiğini kavrayabilmelerini” -“İslâm'ın belli kalıplar, kuru bilgi ve yüzeysel davranışlardan ibaret olmadığı, aksine sürekli canlılık ve ilerleme isteyen bir din olduğu gerçeği kavratılacaktır.”

İlkeleri ve amaçları ışığı altında Lise 3 Din K.A.B. Dersi Müfredatında belirtilen konulara uygun olarak bu yardımcı ders notları verilmiştir.